

Ældste Quentin L. Cook
De Tolv Apostles Kvorum

Vælg klogt

»At vrage det onde og vælge det gode« (Es 7:15).

Min elskede brødre, mit ønske denne aften er at give jer nogle råd om beslutninger og valg.

Da jeg var ung advokat i San Francisco Bay-området, udførte vores firma noget juridisk arbejde for det firma, der producerede de særlige helligdagsudsendelser om Søren Brun til fjernsynet.¹ Jeg blev fan af Charles Schulz og hans kreation – *Radiserne*, med Søren Brun, Trine, Nuser og andre vidunderlige karakterer.

En af mine yndlingsstriber handler om Trine. Som jeg husker den, så spillede Søren Bruns baseballhold en vigtig kamp – Trine stod på højre side ude i marken, og en høj bold blev slået hen til hende. Baserne var fyldte, og det var det allersidste slag. Hvis Trine greb bolden, ville hendes hold vinde. Hvis Trine tabte bolden, ville det andet hold vinde.

Som det kun kan forekomme i en tegneserie, så omringede hele holdet Trine, da bolden nærmede sig. Trine tænkte: »Hvis jeg griber bolden, bliver jeg helten; hvis jeg ikke gør det, er jeg en torsk.«

Bolden kom ned, og mens Trines holdkammerater ivrigt så til, tabte hun bolden. Søren Brun kastede sin handske i jorden i afsky. Trine kiggede da på sine holdkammerater, satte

hænderne i siden og sagde: »Hvordan kan I forvente, at jeg griber bolden, når jeg er bekymret for vores lands udenrigspolitik?«

Det var en af de mange bolde, som Trine tabte i løbet af årene, og hun havde en ny undskyldning hver gang.² Selvom Trines undskyldninger altid var humoristiske, så var de rationaliseringer; det var ikke de rigtige grunde til, at hun ikke kunne gribe bolden.

Præsident Thomas S. Monson har i løbet af sit virke ofte belært om, at beslutninger afgør vores skæbne.³ I den ånd er mit råd denne aften at hæve os over rationaliseringer, der forhindrer os i at træffe retfærdige beslutninger, især i forhold til at tjene Jesus Kristus. I Esajas lærer vi, at vi skal »vrage det onde og vælge det gode.«⁴

Jeg tror, at det især er vigtigt i vore dage, hvor Satan hænger i menneskets hjerte på så mange nye og spidsfindige måder, at vore valg og beslutninger træffes omhyggeligt i overensstemmelse med de mål og formål, som vi hævder at efterleve. Vi har brug for en utvetydig forpligtelse mod befalingerne og streng overholdelse af hellige pagter. Når vi lader rationaliseringer forhindre os i at tage del i tempelbegavelse, værdige missioner og tempelægteskab, er de især skadelige.

Det er hjerteskræende, når vi hævder at tro på disse mål, men så forsømmer den daglige adfærd, der kræves for at opnå dem.⁵

Nogle unge siger, at deres mål er at blive gift i templet, men så dater de ikke tempelværdige personer. For at være helt ærlig er der nogen, der slet ikke dater, overhovedet! I enlige mænd, jo længere I forbliver enlige efter en passende alder og modenhed, jo mere behageligt anlagt bliver I. Men I *burde* blive mere *ukomfortable*! Vær »ivrigt engageret«⁶ i åndelige og sociale aktiviteter, der er i overensstemmelse med jeres mål om et tempelægteskab.

Nogle udsætter ægteskab, til efter de har afsluttet uddannelsen og fået et arbejde. Selvom det i vid udstrækning er accepteret i verden, så viser dette ræsonnement ikke tro, er ikke i overensstemmelse med nutidige profeters råd og er ikke foreneligt med den rene lære.

Jeg mødte for nylig en god teenagedreng. Hans mål var at tage på mission, få en uddannelse, gifte sig i templet og få en trofast, lykkelig familie. Jeg var meget glad for hans mål, men i løbet af vores samtale blev det tydeligt, at hans opførsel og de valg, han traf, ikke var i overensstemmelse med hans mål. Jeg følte, at han virkelig ønskede at tage på mission og undgik alvorlige overtrædelser, der ville forhindre en mission, men hans daglige opførsel forberedte ham ikke på den fysiske, psykiske, sociale, intellektuelle og åndelige udfordring, som han ville stå overfor.⁷ Han havde ikke lært at arbejde hårdt. Han tog ikke skolen eller seminar alvorligt. Han gik i kirke, men han havde ikke læst Mormons Bog. Han brugte ret meget tid på computerspil og de sociale medier. Han syntes at mene, at det var tilstrækkeligt bare at møde op til sin mission. Unge mænd, forpligt jer selv til værdig

levevis og forbered jer omhyggeligt til at være vor Herre og Frelser Jesu Kristi udsendinge.

Min bekymring er ikke kun de store altomvæltende beslutninger, men også hverdagen – på almindelige dage og i tilsyneladende trivielle beslutninger – som det meste af vores tid består af. På disse områder skal vi lægge vægt på mådehold, balance og især visdom. Det er vigtigt at hæve sig over rationaliseringerne og træffe de bedste valg.

Et vidunderligt eksempel på behovet for mådehold, balance og visdom er brugen af internettet. Det kan bruges til at række ud som missionær, kan hjælpe med præstedømmeansvar, til at finde skattede forfædre for at kunne udføre hellige tempelordninger og meget mere. Potentialet for alt det gode er enormt. Vi ved også, at det kan vise meget, der er dårligt, deriblandt pornografi, digital grusomhed⁸ og anonym, tom snak. Det kan også forevige dumheder. Som bror Randall L. Ridd gribende belærte om ved den seneste generalkonference, da han talte om internettet: »I kan blive viklet ind i en endeløs spiral af ligegyldigheder, der spilder jeres tid og forringer jeres potentiale.«⁹

Distractioner og modstand mod retfærdighed findes ikke kun på internettet, de findes over alt. De påvirker ikke blot de unge, men os alle. Vi bor i en verden, der bogstavelig talt er i oprør.¹⁰ Vi er omgivet af endeløse skildringer af »leg og sjov« og umoralsk og dysfunktionel levevis. De fremvises som normal adfærd i mange medier.

Ældste David A. Bednar advarede for nylig medlemmerne om, at de skulle være autentiske i deres brug af de sociale medier.¹¹ En fremstående meningsdanner, Arthur C. Brooks, har lagt vægt på dette punkt. Han fortæller, at når vi bruger de sociale medier,

har vi en tendens til at vise de positive sider af vores liv, men ikke de svære tider i skolen og på arbejdet. Vi viser et ufuldstændigt liv – nogle gange på en selvforherligende eller falsk måde. Vi fortæller om dette liv, og derefter sluger vi det »næsten fuldstændige ... falske liv, som vore »venner« på de sociale medie viser«. Brooks hævder: »Hvordan kan det ikke få jer til at få det værre, når I bruger en del af jeres tid på at foregive at være lykkeligere, end I er, og den anden del af jeres tid på at se, hvor meget lykkeligere end jer, andre ser ud til at være.«¹²

Nogle gange føles det som om, at vi drukner i letsindig tåbelighed, meningsløs larm og konstant strid. Når vi skruer ned for lyden og kigger på indholdet, er der meget lidt, der vil hjælpe os i vores evige søgen mod retfærdige mål. En far svarer klogt sine børns endeløse forespørgsler om at tage del i disse distraktioner. Han spørger dem ganske enkelt: »Vil det gøre jer til en bedre person?«

Når vi rationaliserer forkerte valg, store som små, der ikke er i overensstemmelse med det gengivne evangelium, mister vi de velsignelser og den beskyttelse, vi har brug for, og bliver ofte fanget i synd eller farer ganske enkelt vild.

Jeg er især bekymret for tåbelighed¹³ og at være besat af »alt det nye«. I Kirken opfordrer vi til og hylder sandhed og kundskab af enhver art, men når kultur kultur, viden og sociale sædvaner er anderledes end Guds plan for lykke og Jesu Kristi afgørende

rolle, er der en uundgåelig opløsning af samfundet.¹⁴ I vore dage, på trods af fremskridt uden fortilfælde på mange områder, især inden for videnskaben og kommunikation, er vigtige, grundlæggende værdier blevet undergravet, og den samlede lykke og velbefindende er formindsket.

Da apostlen Paulus blev inviteret til at tale på Areopagos i Athen, fandt han nogle af de samme intellektuelle foregivener og fravær af sand visdom, som findes i dag.¹⁵ I Apostlenes Gerninger læser vi denne beretning: »For athenerne og de fremmede tilflyttere brugte ikke deres tid til andet end at fortælle eller høre nyt.«¹⁶ Paulus lagde vægt på Jesu Kristi opstandelse. Da mængden indså den religiøse natur i hans budskab, hånede nogle ham; andre afviste ham i bund og grund ved at sige: »Det vil vi høre dig tale om en anden gang.«¹⁷ Paulus forlod Athen *uden at have haft succes*. Dean Frederic Farrar skrev om dette besøg: »I Athen oprettede han ingen kirke, til Athen skrev han intet brev, og i Athen, selvom han tit var i nærheden, satte han aldrig sine ben igen.«¹⁸

Jeg synes, at ældste Dallin H. Oaks' inspirerede budskab, der skelner mellem »god, bedre, bedst«, kommer med en effektiv måde at evaluere valg og prioriteter på.¹⁹ Mange valg er ikke i sig selv onde, men hvis de tager al vores tid og holder os fra de bedste valg, bliver de lumske.

Selv værdige bestræbelser har brug for at blive evalueret for at kunne afgøre, om de er blevet distraktioner

fra de bedste mål. Jeg havde en mindeværdig samtale med min far, da jeg var teenager. Han syntes ikke, at nok unge mennesker var fokuseret eller forberedt på langsigtede, vigtige mål – såsom at få et arbejde og sørge for sin familie.

Meningsfuldt studium og arbejds-erfaring stod altid øverst på min fars liste over anbefalede prioriteter. Han forstod, at ikkeakademiske aktiviteter såsom debat og elevråd kunne have en direkte forbindelse med nogle af mine vigtige mål. Han var mindre overbevist om den megen tid, jeg brugte på at spille amerikansk fodbold, basketball, baseball og på at løbe. Han anerkendte, at atletik kunne opbygge styrke, udholdenhed og samarbejde, men hævdede, at det måske ville være bedre for en kort periode at koncentrere sig om en sport. Han syntes, at sport var godt, men ikke det bedste *for mig*. Han var bekymret for, at nogle sportsgrene handlede om at opnå lokal berømmelse eller ære på bekostning af vigtigere langsigtede mål.

Ud fra denne historie er en af grundene til, at jeg godt kan lide historien om Trine, der spiller baseball, at jeg ifølge min far burde have studeret udenrigspolitik i stedet for at bekymre mig om, hvorvidt jeg kunne gribe en bold eller ej. Jeg bør understrege, at min mor elskede sport. Kun en hospitalsindlæggelse ville have forhindret hende i at se mine kampe.

Jeg havde besluttet mig for at følge min fars råd og ikke dyrke collegesport. Så fortalte min high school-træner i amerikansk fodbold mig, at træneren fra Stanford University gerne ville spise frokost med Merlin Olsen og mig. De af jer, der er yngre, kender måske ikke Merlin. Han var en utrolig anerkendt forsvarsspiller i amerikansk fodbold og spillede på Logan High Schools hold, hvor jeg var quarterback, safety og greb bolden, når der blev sparket. I high

school henvendte de mest succesrige collegehold i amerikansk fodbold sig til Merlin for at rekruttere ham. I college vandt han Outland-trofæet for at være landets bedste interior lineman. Merlin var tredje valg i udtagningen til National Football League og spillede ufattelige 14 år i træk på All-star-holdet i professionel amerikansk fodbold. Han blev optaget i de professionelle amerikanske fodboldspilleres Hall of Fame i 1982.²⁰

Frokosten med træneren fra Stanford var på restauranten Bluebird i Logan i Utah. Da vi havde hilst på hinanden, så han mig ikke i øjnene

en eneste gang igen. Han talte direkte til Merlin, men ignorerede mig. Da frokosten var ved at være slut, vendte han sig for første gang imod mig, men han kunne ikke huske mit navn. Han sagde derpå til Merlin: »Hvis du vælger Stanford og gerne vil have din ven med, er hans karakterer gode nok, og det kan sikkert godt arrangeres.« Denne oplevelse bekræftede for mig, at jeg skulle følge min fars kloge råd.

Min hensigt er ikke at afskrække jer fra at deltage i sport eller bruge internettet eller andre gode aktiviteter, som unge mennesker godt kan lide. Det er den slags aktiviteter, som kræver

mådehold, balance og visdom. Når de bruges klogt, beriger de vores liv.

Men jeg opfordrer alle, unge og gamle, til at gennemgå mål og formål og stræbe efter at udøve større disciplin. Vores daglige opførsel og valg bør stemme overens med vore mål. Vi skal hæve os op over rationaliseringer og distraktioner. Det er især vigtigt at træffe valg, der er i overensstemmelse med vore pagter om at tjene Jesus Kristus i retfærdighed.²¹ Vi skal ikke tage øjnene væk fra eller tabe bolden af nogen som helst grund.

Dette liv er tiden til at berede os til at møde Gud.²² Vi er et glad og lykkeligt folk. Vi påskønner god humoristisk sans og værdsætter ustruktureret tid sammen med venner og familie, men vi skal indse, at der er en oprigtig hensigt, som skal gennemsyre vores tilgang til livet og alle vore valg. Distraktioner og rationaliseringer, der begrænser fremgang, er skadelige nok, men når de mindsker vores tro på Jesus Kristus og hans kirke, er de tragiske.

Det er min bøn, at vi som en gruppe af præstedømmebærere vil opføre os i overensstemmelse med de ædle formål, der kræves af dem, som er i Mesterens tjeneste. I alt bør vi huske på, at det at være »tapre i vidnesbyrdet om Jesus« er den store prøve, der er skillelinjen mellem det celestiale og det terrestre rige.²³ Vi ønsker at blive fundet på den celestiale side af den skillelinje. Som en af hans apostle bærer jeg et brændende vidnesbyrd om virkeligheden af vor Frelser Jesu Kristi forsoning og hans guddommelighed. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Lee Mendelson-Bill Melendez Production TV Specials.
2. Trine bortrationaliserede altid grunden til, at hun tabte bolden. Det var alt lige fra, at Saturns måner distraherede hende til hendes bekymring over mulige giftstoffer i hendes handske.

3. Se »Decisions Determine Destiny«, kap. 8 i *Pathways to Perfection: Discourses of Thomas S. Monson*, 1973, s. 57-65.
4. Es 7:15.
5. »Hvis det var ligeså let at gøre, hvad der er rigtigt, som at vide, hvad der er rigtigt at gøre, så blev kapeller til kirker og fattigfolks hytter til slotte« (William Shakespeare, *Købmanden i Venedig*, 1. akt, 2. scene, linjerne 12-14).
6. L&P 58:27.
7. Se *Adjusting to Missionary Life*, hæfte, 2013, s. 23-49.
8. Se Stephanie Rosenbloom, »Dealing with Digital Cruelty«, *New York Times*, 24. aug. 2014, s. SR1.
9. Randall L. Ridd, »Generationen med valg«, *Liahona*, maj 2014, s. 56.
10. Se L&P 45:26.
11. Se David A. Bednar, »To Sweep the Earth as with a Flood«, tale fra uddannelsesugen på BYU, 19. aug. 2014; se lds.org/prophets-and-apostles/unto-all-the-world/to-sweep-the-earth-as-with-a-flood.
12. Arthur C. Brooks, »Love People, Not Pleasure«, *New York Times*, 20. juli 2014, s. SR1.
13. Uheldigvis er ren og skær tåbelighed blevet en adspredelse, der er vokset i vore dage. Da Frelseren omtalte nogle af de ting, der kan gøre et menneske urent, nævnte han også tåbelighed (se Mark 7:22).
14. Dette skete i det fordums Grækenland og Rom, såvel som i civilisationerne omtalt i *Mormons Bog*.
15. Se Frederic W. Farrar, *The Life and Work of St. Paul*, 1898, s. 302. Der var alle slags filosoffer, deriblandt epikuræere og stoikerne, rivaliserende grupper, som nogle beskrev som den hedenske verdens fari-sære og saddukæere. Se også Quentin L. Cook, »Se ikke forbi målet«, *Liahona*, mar. 2003, s. 21-24.
16. ApG 17:21.
17. ApG 17:32.
18. Farrar, *The Life and Work of St. Paul*, s. 312.
19. Se Dallin H. Oaks, »God, bedre, bedst«, *Liahona*, nov. 2007, s. 104-108.
20. Merlin Olsen var en berømt amerikansk fodboldspiller, skuespiller og NFL-kommentator for NBC. Han vandt Outland-trofæet, da han spillede amerikansk fodbold for Utah State University. Han spillede som professionel for Los Angeles Rams. På TV spillede han Jonathan Garvey over for Michael Landon i *Det lille hus på prærien* og havde sin egen tv-serie, *Father Murphy*. Merlin er afgået ved døden (11. mar. 2010), og vi savner ham rigtigt meget.
21. Se L&P 76:5.
22. Se Alma 34:32.
23. L&P 76:79.